

Budování instituce sociální práce v moderním a postmoderním kontextu

MODERNÍ KONTEXT

lidé jednají v přesvědčení, že

- „**velké skupiny jsou kulturně homogenní**“
- „**panuje shoda o klíčových hodnotách**“
- „**existuje jedna správná pravda**“
- „**klíčové hodnoty jsou kolektivním úsilím dosažitelné pro všechny**“
- „**problémy vyřeší a přístup ke klíčovým hodnotám zajistí loajální a moudré vedení a odborníci**“
- „**odklad účinku stávajícího úsilí**“

POSTMODERNÍ KONTEXT

lidé jednají v přesvědčení, že

→ „každý řeší to, co je pro něho právě důležité“

→ „lidé přitom spoléhají na sebe nebo se spojují s těmi, kdo zrovna řeší něco podobného“

→ „věnují úsilí tomu, co je bezprostředně užitečné“

→ „hlasatelé vizí a správných pravd jsou divní nebo podezřelí, je třeba mít se před nimi na pozoru“

→ „na politické (či jiné) vedení není spolehnutí“

→ „člověk může uvěřit, že přece jen platí nějaké moderní předpoklad, aby nabyl osobní pocit, že jeho sociální prostředí má řád a je tvárné“

	moderní	postmoderní
kontext (neznámé nesnáze)	nezpůsobilost odlišných následovat standard jednání příslušníka národa	řešení věcných problémů v interakci naráží na to, že každá komunikace je mezikulturní
vzor (problém + jednání)	rozlišení ne/způsobilých edukace způsobilých Izolace nezpůsobilých	zprostředkování mezikulturního porozumění podmínka řešení věcných problémů v interakci
legitimizace (komunikace)	praktici a asociace ↔ veřejnost asociace ↔ politici	případové a tematické sítě pomoci (účast klientů)
standardizace (rutinizace očekávání)	specializované organizace záruka asociace monopolizace	bezprostřední užitečnost v mezioborových sítích pomoci